Ч. 67. Субота 4 цьвітня (22 марта) 1908. Рік XVIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій години по полудни.

Редакция і Адміністрация: улица Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провинциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Справи парляментарні. — Рада державна. — З парляментарних комісий. — Запомоги для родин резервістів.

Цілий вчерашний день людовці радили у Відни над справою вступленя до Кола польского і над зміною статута Кола, котра робила би можливим вступлене їх. Ті зміни, як їх ухвалили людовці, подано до відомости поодиноким польским сторонництвам. Людовці вступлять до Кола тоді, коли будуть мати певність, що зміни, предкладані ними, мають вигляд на приняте. Поодинокі сторонництва Кола радили вчера над згаданими предложенями людовців; ті наради були строго довірочні. Якась часть людового сторонництва не рада би вступити до Кола, однако треба надіяти ся, що остаточно людовці таки вступлять до Кола.

Палата послів зібрала ся вчера о год. $3^1/_2$ по полудни. Президент Вайскірхнер присьвятив згадку помершим підчас перерви послам. Відчитано відтак впливи. Між иншими поставили слідуючі наглячі внесеня посли: Поґачник, католицкий Словінець, аби правительству дати позволвласть до побору континґенту рекрутів спільної армії, оборони кравевої і маринарки. П. Малаховский в справі спільного взятя під наради предложеного правительством проєкту закона о утвореню міністер. публичних робіт і о ухваленю кредиту додаткового для того міністерства. П. Кольврат, німецкий аґрарієць, в справі пильних нарад над правительственним предложенем о підвисшеню континґенту рекрутів оборони кравової. Той сам посол в справі призначя пильности закону о винагороді для родин резервістів, покликаних на вправи. О. Льондзин в справі надужить в часі вибору посла в IV-ім шлескім округзі виборчім. — По відчитаню многих інтерпеляций і внесень промавляв Поґачник для оправданя пильности свого внесеня. Пос. Свобода промавляв по чески за обниженем войскових тягарів, яке є можливе помимо наміреного заведеня 2 літної войскової служби. Ряд бесідників зрік ся голосу і дискусию перервано.

Відтак запитував пос. Диямаид президенти, длячого верифікацийна комісия не приходить перед повну палату з внесенями о запротестованих посольских мандатах. Комісия не може працювати, позаяк справоздавці не виготовили справоздане, а деякі суди не хотіли видавати актів. Президент Вайскірхнер заявив у відповіди, що то запитане в першім ряді обертає ся до предсідателя комісиї. Єсть обовязком предсідателя тої комісиї зробити всьо, аби до держано реченця однорічного, предвидженого в законі. Над сподіване комісия не могла доси вивязати ся з своєї задачі і буде обовязком президента всї реферати, які відносять ся до до виборів, умістити на дневнім порядку палати. — Інтерпелював ще пос. Фресль в справі підвисшеня цін цукру і на тім закінчено засїдане. — Слідуюче нині рано.

Буджетова комісия радила дальше над буджетом міністерства судівництва. Пос. др. Адлер, социяліст, заявив, що він також невдоволений промовою п. міністра Кляйна, а то тому, що промовою взагалі не можна розвязати саму справу. Чехам і Німцям хибувало щирости, щоби то признати. Як би на місци др. Кляйна був Крамарж або Сильвестер, то певно инакше не промавляли би. Впрочім маса людности має нині журби, богато тяжкі. Бесідник домагає ся реформи присяжних судів та сотвореня з них справдішних народних судів, бо они є клясові. Домагає ся побільшеня числа судів промислових, підпер жаданя судової служби і вязничних дозорців. П. Гофман-Веленгоф прилучає ся вповні до слів п. Сильвестра, підчеркуючи солідарність всїх німецких послів. П. Немец (ческ. с. д.) признає, що невиконуване обовязуючих постанов поодинокими судиями може спричинити національні комплікациї.

СЬВЯТИЙ ЙОАН І КНЯГИНЯ АННА.

(З французского — Жіля Леметра).

Парохія Сен-Жан ді Доа носить длятого ту назву, бо в єї церкві находить ся одна з найбільших реліквій християнства, именно палець сьвятого Йоана Хрестителя, сьвятий вказуючий палець, що над берегами Йордану показував товпам народу божественного Спасителя людскости.

Деякі учені кажуть, що слово doigt[1]) єсть тут лиш правописною відміною слова duict, що оно походить від латиньского слова ductus і що з огляду на те, що в місті находять ся дійстно останки римских водопроводів, оно повинно називати ся не Сен-Жан ді Доа а лише Сен-Жан де Лякдюк.[2]) І може бути, що то пояснене учених і правдиве. Але християнин з тих двох пояснень волить приняти перше, бо оно відповідає ліпше єго релігійним чувствам.

* * *

Ще нині творить палець деколи чуда, але перед чотирма або пятьма столітями, тоді коли віра була ще живійша, творив він дуже богато чудес. Духовні показували вірним сьвяту реліквію замкнену в судині з золота і кришталю і недужі, котрі єї цілували, найчастійше приходили до здоровля, особливо коли були бідні.

Бо палець сьвятого Предтечи помагав найрадше наймитам, бідним і малим, але супротив можних був недовірчивий і скупий, як доказує та правдива істория.

* * *

В тім часї була княгиня Анна мимо своєї могучости і великаньских богатств в найнужденнійшім стані, бо мучив єї боляк, що не давав їй спокою ві в день ні в ночи і видав ся їй сто раз гіршим як сама смерть. На дармо призивала найславнійших лікарів з Падуи і Равенни; їх знанє не могло нічо помогти на ту страшну недугу.

І она подумала, що палець сьвятого Йоана міг би єї певне уздоровити, та веліла сьвященикам принести сьвяту реліквію до єї замку. Она обіцяла, що коли би поздоровіла, то дасть для бідних десять тисяч золотих, а других десять тисяч золотих на украшене чудотворної реліквії.

Сен-Жан ді Доа лежало о десять днів дороги від палати княгині Анни.

Палець вложено до богато прикрашеної скриночки і монахи, співаючи сьвяті пісні, понесли єго; велике число вірних супроводило їх.

Першого дня похиляли ся дерева при дорозі з великою почестию перед проходячою процесию; але під вечер перестали дерева кланяти ся і несучі почули величезну утому, яка недозваляла їм дальше іти.

Они заглянули до скринки з реліквією і — побачили, що пальця вже там не було.

І монахи почали між собою говорити:

— Що властиво ми робимо з сьвятою реліквією? По правді сказавши сьвятий значить більше як княгиня і єї річ потрудити ся самій до него.

А палець разом з кришталевою судиною вернув воздухом назад до своєї церкви, де духовеньство найшло єго другого дня на своїм місци.

* * *

Княгиня Анна пізнала, що мусить сама пійти до сьвятого, коли він не хотів прийти до неї і мимо далекої дороги вибрала ся до Сен-Жан ді Доа. В церкві явила ся одіта в шовки і прибрана в золото і дорогоцінности та окружена своїми пазями і двірскими дамами. І поцілуваши сьвяту реліквію з щиростию але й не без гордости, дожидала спокійно свого подужаня.

Але оно не приходило.

І княгиня Анна задумала вимусити єго.

Она виплатила наперед тих двацять тисяч золотих, які була обіцяла. — Зробила обіт, що свою найстаршу дочку, дївчину великої краси, віддасть до монастиря бернардиньского і присьвятить єї на службу Господеви. — Видала приказ, аби чим скорше покінчено процес одного богохульника, котрий тягнув ся вже кілька місяців і аби єго засуджено на спалене-

---

[1]) Doigt (чит. доа) — палець.
[2]) L'aqueduc — водопровід.

В національних справах бесідник стоїть на становищи ческих послів.

По промові пп. Корошеца і Пльоя, котрий протестував, аби квестию язикову полагоджувати тільки частинно і тільки для Чехії, забрав слово п. президент міністрів бар. Бек, котрий, навязуючи до промови мін. Кляйна про язикову квестию в Чехії, заявив, що стан непевности в язиковім питаню в Чехії має політичні наслідки, сягаючі далеко поза межі Чехії. П. Міністер признає, що ческі посли знайшли ся в трудній ситуациї, бо декотрі судиї, не зважаючи на дотеперішну практику, вступають на нові дороги. Також німецкі посли жалують ся, що уклад язикової квестиї в Чехії сотворив для них нестерпну ситуацию. Справдї, теперішні відносини не дають нї одній нї другій сторонї певности. Тілько законне управильнене може довести до успокоєня. Правительство підняло ся виробити проєкт язикового закона, котрий вже в головних зарисах готовий і вимагає тілько кінцевої ревізиї. Поки вийде сей закон, треба сторонам закінчити завішене оружя, інтересовані чинники повинні придержуватись „status quo ante“ і не брати ся за ніякі важнїйші зміни. — П. Кльофач заявляє, що єго партия не вдоволена деклярациєю бар. Бека і приймає єї як виповідь війни.

Податкова комісия радила над правительственним предложенєм в справі заведеня податку від самоходів. По довшій дискусиї, в котрій забирали слово п. міністер скарбу Коритовский, посли: Хоц, Діяманд, Штайн і инші, ухвалено приступити до специяльної дискусиї на основі правительственного предложеня. — П. Міністер Коритовский заявив, що правительство, вносячи своє предложене в справі податку від самоходів, не кермувало ся мотивами фіскальними. Для правительства міродатним було, що автомобілї нищать дорогу більше ніж звичайні вози, а крім того для них потреба лїпших доріг. Побоюваня, щоби той податок пошкодив промислови, безпідставні, бо хто єсть в силї купити собі і удержувати самохід, той не відчує того податку. Податок від самоходів має з економічного погляду більше основ, ніж проєктований з ріжних боків податок від повозів, бо властителї автомобілїв видають на їх удержане більші суми, ніж властителї повозів.

Правительство предложило парляментови проєкт закона про запомоги для родин резервістів, покликаних на войскові вправи. Запомоги не будуть мати признаки заосмотреня для убогих; они будуть признані тілько членам тих родин, котрих удержане залежить від зарібку покликаного на вправи. Право до побираня запомоги устає, коли покликаний побирає дальше свою платню, або не дізнає шкоди в своїх доходах. Запомога буде виносити 50 процент звичайної в данім округу судовім денної платнї. Найвисша денна платня виносить 4 корони. Родина буде діставати запомогу не тілько за кождий день вправ, а також за кождий день подорожи на вправи і з вправ. Коли резервіст в часї вправ без власної вини попаде в недугу, то запомога триває аж до єго повороту до здоровля і на місце замешканя.

Новинки.

Львів, дня 3-го цьвітня 1908.

— **Вибір посла.** При доповняючім виборі до Сойму з курий більшої посїлости перемиского округа виборчого, на місце кн. Юрия Чарторийского, котрий зрезиґнував, вибрано вчера послом віцепрезидента краєвої Ради шкільної дра Ігнатия Дембовского одноголосно на 62 голосуючих.

— **З почти.** З днем 16 цьвітня с. р. заводить ся при ц. к. уряді почтовім в Меденичах тижднево 6-разову службу сільского післаня для місцевостий Кернички, Керниця, Більче і Йозефсберґ. Рівночасно зносить ся складницю почтову в Йозефсберґу.

— **Сьвяточні вечерниці в Самборі** в память 47 роковин смерти Тараса Шевченка відбудуть ся заходом тамошних руских товариств дня 9 с.м. в салї „Рускої Бесїди“. Початок о 8 год. вечером. Дохід призначений на добродійні цїли. Білети продає „Народна Торговля“.

— **Арештоване небезпечних злодіїв.** Вчера по полудни прийшло до склепу золотаря Ізидора Бардаха при ул. Краківскій ч. 1 двох якихсь паничів і зажадали, щоби їм показано перстенї. Бардах, котрий чув вже, що сими днями обікрадено в хитрий спосіб кількох львівских ювілерів, звернув увагу на тих гостий, а коли они перебравши всїлякі перстенї, не купили нїякого, він набравши підозріня, вийшов за ними і казав їх арештувати. На полициї показало ся, що один з арештованих називає ся Михайло Мельцик, єсть челядником пекарским і зайшов з Варшави до Галичини, а перед кількома днями приїхав з Городка зі своїм товаришем Каролем Барским, челядником цукорничим з Городка. При ревізиї знайдено у Мельцика два перстенї з брилянтами, срібну цигарницю в середині позолочувану, а у Барского 3 перстенї з рубінами і 1 з туркусом та золотий медалик з Материю Божою. Дальше доходженя показали, що згадані злодії ходили по ювілерских склепах, а Мельцик нібито купуючи, крав дорогі перстенї, а на їх місце вкладав другі вартости по 4 К. Золотар Едмунд Бер при ул. Академічній ч. 4 вїзнав, що дня 29 марта прийшов Мельцик до єго склепу, купив два перстенї вартости 760 К. У властителя склепу Авраама Рапса при ул. Кароля Людвика вкрав Мельцик золотий перстїнь з брилянтом вартости 100 К, а на єго місце вложив инший без вартости. Обох злодіїв віддано до арешту.

— **Страшна траґедия родинна** стала ся сими днями в Триестї. В родинї урядника від зелїзниць державних Бастендорфера померла недавно тому дитина. Матїр з жалю за дитиною взяла собі то так до серця, що постановила зробити собі смерть і другій дитинї, котра також вже від довшого часу була хора. В неприсутности мужа забрала она хору дитину і поїхала до сусїдної місцевости над море. Там вїйшла по пояс у воду, поцїлувала кілька разів дитину і кинула єї на воду, а відтак і сама за нею кинула ся. То побачили якісь рибаки здалека і пустились ратувати потапаючу. Вже єї були витягнули, коли она вирвала ся їм з рук і кинула ся знов у вода. Єї витягаули знов з води і ледви ще живу примістили в якімсь домі. Коли чоловік о тім довідав ся, поїхав насамперед до жінки, а вернувши відобрав собі житє.

— **Репертуар руского народного театру в Тернополи.** Саля „Міщаньского Братства“. Початок о год. 7·30 вечером. Білети продає раньше „Народна Торговля“.

В суботу, дня 4 цьвітня „Галька“, опера в 4 діях С. Монюшка.

В недїлю, дня 5 цьвітня „Маруся Богуславка“, історично-побутова драма в 5 діях зі співами М. Старицкого.

— **Концер в память Анатоля Вахнянина** відбуде ся в великій салї „Народного Дому“ у Львові,ві второк дня 7 цьвітня заходом Тов „Львівский Боян“ і Тов. акад. хор. „Бандурист“ при співучасти орхестри 15 п. п. Дохід з концерту причначуєсь на музичну стипендию ім Покійника. Програма: 1. Орхестра. 2. А. Вахнянин: „Ура у бій“, хор мужеский з солями теноровим і баритоновим. 3. А. Вахнянин: „Купальний хоровід“, хор мішаний з 1 дії опери „Купало“ в супроводі орхестри. 4. А. Вахнянин: „Нема менї порадоньки“, сольо-спів з опери „Купало“, відспіває п. О. Вахнянинівна 5. А. Вахнянин: II. „вязанка народних пісень“ хор мішаний. 6. А. Вахнянин: а) „У снї я снив“, б) „Хор Норманів“, хор мужеский. 7. А. Вахнянин: „Терцет“ з опери „Купало“, відспівають п-на О. Вахнянинівна і пп. Козак і Ю. Юхнович. 8. А. Вахнянин: „Під Твій покров“, хор мішаний з 2 дії „Купала“ в супроводі орхестри. Діріґенти пп.: М. Волошин і В. Березовский. Супровід фортепяновий обняли пп.: О. Ясеницка і Б. Вахнянин. Початок точно о годині 7·30 вечером. Ціна місць: Крісла першорядні по 3 кор., другорядні по 2 кор., трєторядні 1·50 кор., вступ на салю 80 сот., ґалерия 40 сот. Білети продає книгарня Тов. ім. Шевченка, а в день концерту від години 5 по полудни при касі.

— **Огонь.** В Серная, яворівского повіта, на присілку Мельники згоріли сими днями чотири загороди селяньскі зі всїма будинками і всїм добутком. Шкода необезпечена виносить 5.200 кор.

— **В музичнім Інститутї тов. ім. Лисенка** відбув ся минувшої недїлї квартальний іспит елевів пятьох перших років науки в присутности їх родин, збору учительского і членів виділу; (елеви трех найвисших років записують ся на прилюдних продукциях, уладжу-

серед площі в Рен. Вкінци веліла сьвітити перед скринкою з реліквією триста воскових сьвічок.

Але єї недуга не уступала.

А між тим кождого дня повтаряли ся чудеса; ремісники і селяни, бідний нарід і жебраки, криві і калїки, прокажені, розбійники лїчили ся силою сьвятої релїквії.

* * *

Княгиня Анна спитала відтак одного старого, задля своєї мудрости і честнот дуже поважаного сьвященика.

— Длячого — питала она — відказує менї сьвятий так уперто того, що робить для всїх тих нуждениих, котрих житє нічого не варте?

— Для них самих оно все таки вартне — відповів старий сьвященик — а коли сьвятий лїчить їх, то видко, що їх житє вартне щось і у Господа Бога, котрому мило, що має тут на земли в тих бідних людях вірних слуг.

— Але — замітила княгиня — коли би сьвятий менї зробив добродійство, то чи не мав би він більше користи з того, ніж має вдавати ся з тою цїлою голотою?

— Пізнай лїпше — відповів сьвященик — вдачу того великого пророка. Він був простодушний чоловік, котрий нїколи не цінив нї богатства, нї зверхної сьвітлости. Він ходив в овечій шкірі і припоясував ся ременем. Живив ся медом диких пчіл і саранчею. А покірних і убогих приймав з любовію і хрестив їх водою Йордану. Але коли побачив, що прийшли до него хрестити ся Фарисеї і Садукеї, відогнав їх з гнївом, бо знав, що ті люди були горді і уважали себе за висших від прочих людий.

* * *

Княгиня Анна задумала ся над тими словами. Она сказала собі, що їй не легко буде побороти упереджене строгого покровителя селян, і придумала підступ.

Оділа ся в грубу вовняну спідницю і хустку селянки і так одїта всунула ся разом з богомольцями до церкви, аби незамітно дістати ся до сьвятої релїквії і поцїлувати єї.

І сим разом княгиня дійстно подужала і увільнила ся від своєї недуги. Видко, що то перебране тронуло навіть сьвятого Иоана і він уважав єго за початок поправи княгинї і зароджуючої ся покори.

І рівночасно з тїлом уздоровив добрий сьвятий і душу княгинї. Княгиня Анна пізнала нараз милосердіє. Не замикала вже дочки до монастиря і не веліла нещастного богохульника з Рен палити на кострі, бо стало їй ясно, що Бог не буде класти ваги нї на то замкнене нї на той костир.

І почала роздавати богато милостинь; злагоджувала не лише нужду бідних і потребуючих, але й полюбила їх, бо була вилїчена як рівна з ними, не уважала себе вже за щось висшого, як они і умерла, люблена і почитана як сьвята.

ваних інститутом кождого місяця). На 49 елевів згаданих пятьох років науки піддало ся іспитови 26, значить більше як 50 прц. Прочі не є ще на стільки підготовлені з причини за короткого треваня їх науки в Інституті, щоби могли вже тепер строгому і напів прилюдному іспитови піддати ся; їх клясифікують кождого кварталу учителі. Повисший користний результат належить завдячити умілій і невтомній праці членів учительского збору, що докладають усіх старань, аби поручені їх проводови молоді адепти музики винесли як найбільші користи оперті на основах теперішних вимог музики, а тим самим утримати наш Інститут на висоті свого завданя. З огляду на се можемо надіятись, що і ті адепти музики, які доси будь то в инших інститутах будь то приватно побирають науку музики, з слідуючим роком запишуть ся до нашого інститута, над котрого способом навчаня має не тілько дирекция і виділ товариства, але і сама суспільність як найліпшу контролю а плян науки єсть такий сам як в консерваториях, бо підлягає контролі властий до того покликавих.

— Фабриканта диямантів, інжиніра Лемоана, як доносять нинішні телеграми випущено за кавцією на волю. Лемоан, як звістно, скубнув анґлійского міліонера і президента товариства Дебер для добуваня диямантів, Юрія Вернгера, на два міліони франків, сказавши єму, що винайшов спосіб робленя штучних диямантів. Вернгер дав ся зловити — але як сам спосіб фабрикованя штучних диямантів так і спілка Вернгера з Лемоаном позістали й доси ще не виясненi. Бо як з одної сторони говорять, що Лемоан зовсім не винайшов способу робленя штучних диямантів, так з другої сторони кажуть, що Вернгер лиш длятого станув до спілки з Лемоаном, щоби обнизити вартість правдивих диямантів і в той спосіб тим лекше дістати в свої руки деякі диямантові копальні. То однак здаєсь бути певною річию, що проба робленя штучних диямантів відбувала ся в очах Вернгера так зручно, що він набрав переконаня о можливости фабрикациї диямантів і тоді станув з Лемоаном до спілки.

Як ми свого часу доносили, продав Лемоан Вернгерови свій спосіб робленя штучних диямантів, але припис до того зложив в запечатаний куверті в льондонськім банку Уніон під певними застереженями. Француский судия слідчий зажадав був виданя того припису, але Лемоан, банк Уніон і анґлійскі суди спротивились тому а судия слідчий не міг до того знайти ніякого доказу, що Лемоан допустив ся дійстно обманьства. Колиж знов Лемоан цілу свою оборону опирав на тім, щоби єго випущено на волю і позволено зробити пробу фабрикованя штучних диямантів, то можна припускати, що тепер відбуде ся дійстно така проба і викаже, чи має ся тут діло дійстно з обманьством, чи може з якимсь епохальним винаходом. Се послідне в виду зізнань деяких сьвідків трудно припускати. Найважнійшим в сій справі сьвідком являє ся париский ювілер Шантмерґ, котрого зізнаня розкриває цілу тайну Лемоанового тиґлика, що служив до витоплюваня диямантів.

Шантмерґ розповів судиї слідчому, що до него прийшов одного разу єго старий приятель Моан, інспектор торговельного дому „Бон Марше", і приніс єму 150 каратів малесеньких диямантів, які знаходять ся рівночасно з сирими більшими, але вже за малі суть, щоби їх можна шлюфувати, а котрих длятого уживає ся за материял до шлюфованя більших. Моан просив єго, щоби він вишукав єму якого купця на той товар. Иншим разом приніс він єму знов 57 каратів а Шантмерґ вистарав ся о купця. Шантмерґ був цікавий, звідки єго приятель набрав того материялу і став єго випитувати а Моан остаточно признав ся. Він розповів, що то штучно зроблений материял а на доказ того приніс єму на другий день спору пачку актів і показав єму з них фотоґрафічну знимку своєї угоди з інжиніром Лемоаном, після котрої став єго спільником для виробу штучних диямантів, а також і угоду Лемоана з Вернгером в тій самій справі. Лемоан — так розповідав Моан дальше — хотів би тепер єго позбути ся і длятого він для більшої безпечности зробив фотоґрафічні знимки з обох тих документів а знаючи тайну Лемоана, хоче тепер на власну руку фабрикувати диямантi, лиш в тім біда, що єму брак капіталу. Для ліпшого доказу завів Моан свого приятеля Шантмерґа до своєї віллі поза Парижем і тут показав єму дві електричні печи та инші прилади до фабрикациї диямантів.

Шантмерґ хоч і набрав вже був переконаня о можливости робленя штучних диямантів, не міг наклонити своїх приятелів, щоби дали потрібний капітал. В наслідок того Моан і без капіталу займав ся дальше фабрикацию. Одного дня прийшов він до Шантмерґа і просив єго, щоби він зробив єму кілька кружочків із кромового зеліза, грубі на 1 центим. а в промірі на $2^1/_2$ центим. та кружочків з прасованого вугля. Тоті кружочки — казав Моан — потрібні до того, щоби збільшати тиснене в тиґлику, яке настає в наслідок єго огрітя в електричній печи. Шантмерґ зробив для него дванайцять таких кружочків з зеліза а вісім з прасованого вугля.

Тілько зізнав Шантмерґ. Судия слідчий однак набрав того переконаня, що тоті кружочки служили до того, щоби в Лемоановім тиґлику витворити порожне місце, в котрім Лемоан зручно ловив диямантовий пісок а в нім і сирі дияманти. По сильним огрітю в електричній печи кружки тоті розтоплювали ся а по розбитю тиґлика знаходив ся диямантовий пісок і сирі диямантi наліплені на вуглю в тиґлику. То була би й ціла тайна Лемоанової фабрикациї диямантів.

Телеґрами.

Краків 3 цьвітня. Перед судом карним відбуває ся нинi розправа против торговельника брилянтами Лебля Фрайліха за обманьство, якого допустив ся в той спосіб, що дня 30 жовтня м. р. зголосив ся до дирекциї поліциї і подав, що згубив готівку 9300 кор. і портфель з брилянтами вартости 80.000 кор. Слідство виказало, що тота згуба була лиш удана а то в ціли уданя невиплатимости.

Відень 3 цьвітня. Пос. Марков зголосив внесене о управильненю справи язикової при галицких судах. Тойже сам посол поставив інтерпеляцию в справі недодержуваня рівноправности росийского (малоруского) vulgo руского язика краєвого в суді повітовім в Жмигороді. — Підчас бесіди пос. Дашиньского в дальшій розправі над пильним внесенем пос. Поґачніка що до континґенту рекрутів пос. о. Пастор, котрий стояв в найблизшім сусідстві бесідника, зімлів а кількох послів винесло єго із салі. Засіданє перервано. В кульоарах прийшли о. Пасторови на поміч др. Елленбоґен, др. Ґольд і др. Діціюс. Небавком удало ся єго відратувати. По 10-мінутовій перерві засіданє розпочало ся наново і промавляв дальше пос. Дашиньский.

Будапешт 3 цьвітня. „Pest. Lloyd" обговорюючи вість о становищи Австро-Угорщини супротив предложень Росиї в справі реформ в Македонії, годить ся вповні на то, що бар. Еренталь прихилив ся до внесень Росиї стремлячих до дальшого умежнародовленя акциї реформ.

Антверпія 3 цьвітня. Тутешні шлюфарі диямантів постановили 1855 голосами против 313 розпочати в понеділок 4-тиждневий страйк. Они домагають ся підвисшення мінімальної платні о 20 процент.

Лісбона 3 цьвітня. На вічу републиканьскім близько міста Мафра, відбутім мимо заказу властий, товпа побила бесідників і легко їх зранила.

Мадрид 3 цьвітня. В палаті послів обговорював републиканин Соріяно процес против ретористів в Барцельоні і вказав на то, що лікарі судові не згоджували ся в тім, чи обжалований Ферран, котрого дня 30 марта знайдено в кели повішеного, доконав самоубийства, чи ні.

Вашінґтон 3 цьвітня. Сенат приняв ухвалений гаґскою конференцию проект угоди о утвореню межинародних судів мирових і приймив договори о утвореню мирових судів межи Сполученими Державами а Італією і Мехіком.

Рух поїздів зелізничих

важний від 1. мая 1907 — після часу середно-европейского.

Примітка. Грубі числа означають поспішні поїзди; нічні поїзди означені звіздков. Нічна пора числить ся від 6. години вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Приходять до Львова:

З Кракова: **8·40***, **2·31***, **8·55**, **1·30**, 5·50*, 7·25, 9·45, 5·25, 9·50*.
З Ряшева: 1·10.
З Підволочиск (голов. дворець): 7·20, 12·00, **2·16**, 5·40, 10·30*.
З Підволочиск (на Підзамче): 7·01, 11·40, **2·20**, 5·15, 10·12*.
З Черновець: **12·20***, 5·55*, 8·05, **2·25**, 3·55, 9·01*.
З Коломиї, Жидачева, Потутор: 10·05.
Зі Станиславова: 8·05.
З Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
З Яворова: 8·22, 5·00.
З Самбора: 8·00, 10·30, 1·55, **9·30***.
З Лавочного, Калуша, Борислава: 7·29, 11·50, 10·50*.
Зі Стрия, Тухлі: 3·51.
З Белзця: 4·50.

Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·05***, **12·45***, 3·45*, **8·25**, 8·40, **2·45**, 6·15*, 7·30*, 11·00*.
До Ряшева: 4·05.
До Підволочиск (голов. дворець): 6·20, 10·45, **2·17**, 7·00*, 11·15*.
До Підволочиск (з Підзамча): **6·35**, **11·03**, **2·32**, 7·24*, 11·35*.
До Черновець: **2·51***, 6·10, 9·30, **1·55**, 10·40*.
До Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·30*.
До Рави, Сокаля: 6·12, 7·10*.
До Яворова: 6·58, 6·30*.
До Самбора: 6·00, 9·05, 4·30, 10·51*.
До Коломиї і Жидачева: 2·35.
До Перемишля, Хирова: 4·05.
До Лавочного, Калуша, Дрогобича: 7·30, 2·26, 6·25*.
До Белзця: 11·05.
До Станиславова, Чорткова, Гусятина: 5·50.

Поїзди льокальні.

До Львова:

З Брухович (від 5 мая до 29 вересня) 3·25, 5·30 по полуд. і 8·20 вечер; (від 5 мая до 29 вересня в неділї і рим. кат. сьвята) 1·46 по полудни; (від 1 червня до 31 серпня в неділї і рим. кат. сьвята) 10·05 перед полуд.; (від 5 мая до 31 мая, від 1 до 29 вересня в неділї і рим. кат. сьвята, а від 1 червня до 31 серпня що дня) 9·55 вечер.

З Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 1·15 по полудни і 9·25 вечер; (від 12 мая до 15 вересня в неділї і рим. кат. сьвята) 10·10 вечер.

Зі Щирця від 26 мая до 15 вересня в неділї і рим. кат. сьвята 9.40 вечер.

З Любіня від 12 мая до 15 вересня в неділї і рим. кат. сьвята 11·50 вечер.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. — (Телефона ч. 527).